

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 1-2. SZÁM 2026. JANUÁR 10.

300 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Védjük meg
a jövőnket!**

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Védjük meg a jövőnket!

Dühöngtem szilveszter éjjel. Ide-oda kapcsolgattam a TV-t, hátha akad valami jó. De semmi!

Régen egy nagy tévé és egy nagy rádió volt. Jó, jó, ez nem nagy választék, de volt előnye is. Aki tehetség volt ebben az országban, az vagy az MTV, vagy a Kossuth Rádió szilveszteri műsorában szerepelt. A gyengéknek, a selejtnek, a szemétnak egyszerűen nem jutott hely. Következésképpen a szilveszteri műsor jó volt. Egy pillanatra nemzeti egységet teremtett. Megnéztük, meghallgattuk a műsort, aztán napokig vitatkoztunk, hogy mi volt jó és mi rossz.

A rendszerváltás után volt néhány kísérlet az ilyen össznemzeti szilveszteri műsorokra, de többnyire nem járt sikerrel. Minden tiszteletem Balázs Péternek. Konzervatív ember volt, de a szolnoki színház szilveszteri műsorával legalább néhány órára igyekezett összefogni „oldott kéveként széthulló nemzetünk.” Isten nyugosztalja!

Ma már kísérletet sem tesznek erre. Az intellektuális szemét teljesen elöntötte a milliárdnyi televíziót és rádiót. Ha az egész csak felületi jelenség lenne, meg sem említenénk, de ez is jele annak, hogy egyre kevésbé normális az a világ, amelyben élünk.

Az idén választás lesz. A Fidesz két dologban különbözött minden más tőkés párttól. Nem engedte, hogy a tőke migránsokkal elkezdje a magyar nemzet felszámolását és adott az embereknek, és nem is keveset.

A liberális tőkét pont ez zavarja. Így nem kétséges, hogy a tizások beengednék a migránsokat és nem adnának az embereknek, hanem elvonnák tőlük, és nem is keveset.

A választás eldönti, hogy mi lesz velünk a jelenben és a következő néhány évben. De nem dönti el a távlatokat. Ez igaz, de ettől lehet és kell is gondolkodni a holnapról.

Mi lesz velünk, emberekkel? Kinek kellünk mi holnap, holnapután, néhány év múlva? Legyünk őszinték: ma az embereknek nincs semmilyen érdemi beleszólásuk a nagy kérdések eldöntésébe. A választásokon nem sorskérdésekről, hanem pártokról, sőt egyre inkább személyekről döntenek.

A Fidesz érzékelte, hogy nem lehet az embereket teljesen kizárni. Elindították a nemzeti konzultációkat, megállapodásokat kötnek szakszervezetekkel, vállalkozókkal. Ők is tudják, hogy ezzel lehet választást nyerni, de a jövőhöz kevés lehet.

Mi lesz, ha az emberek megkérdezik: minek nekem olyan ország, ahol nem szólhatok bele a sorsom eldöntésébe? Sőt megkérdőjelezhetnek mást is: minek nekem olyan rendszer, ahol érdemben nem dönthetnek? Minek nekem a kapitalizmus?

Ez a kérdés az első lépés a kapitalizmus leváltása felé. A Nyugat meg akarja előzni, hogy bárki is feltegye ezt a kérdést. A kérdéseinkkel, az okvetetlenségünkkel csak zavarjuk őket. A tőke mindenütt szabadulni akar az emberektől. Nem kellünk!

A liberális elit a nemzeti tudatuktól fosztja meg az embereket. Ha nincs nemzeti tudat, akkor nincs nemzeti összetartozás sem, még egy bosszantó akadállyal kevesebb a tőke útján.

A migrációval azonban már tovább is léptek. A saját polgáraikat fokozatosan lecserélik a migránsokkal, akik a tőkéből remélnék jobb életet.

Ukrajna, és most jól tessék figyelni, a nagy kísérleti laboratórium. Ukrajnában ma a tőke begyakorolja, hogy miként lehet a tömegeket, egy egész népet minimálisra csökkenteni, sőt felszámolni. Ukránokra nincs szükség. Amire szükség van, az az óriási terület, az ukrán föld gazdagsága.

Emlékeznek Amerika meghódítására? Amerika hullahegyekre épült. Az indiánokat kiirtották, nem kellett nek a nyugati hódítóknak. Az indiánok földjei és kincseik annál inkább.

A 19. század elején Thomas Malthus a túlnépesedés problémáját akarta megoldani a háborúkkal. De ez jó volt arra is, hogy leszámoljanak a tőkeellenes erővel. A frontokon sohasem a gazdagok esnek el, a hátszágban nem ők halnak éhen, hanem a proli, a tömeg, a csóró, a nép. Ráadásul, ha kevesebben vagyunk a Földön, a gazdagoknak még több jut mindenből.

2020-ban beindították a koronavírust. Rossz volt, szörnyű volt, de nem sikerült megtizedelniük a népeket, legfeljebb rájukijesztettek.

Most itt van az „új” módszer, a hosszan tartó háború. Minél tovább tart a háború Ukrajnában, annál jobb a tőkének.

Szóval, kedves honfitársaim, ideje gondolkodni! Ma mást sem hallunk a podcastokban, hogy a világ világban van, az új nemzedékek nem olyanok, mint mi voltunk. De mi mindennek az oka? Senki sem meri megmondani a választ. Mindez azért van, mert ebben a világban csak a pénz, csak a tőke érdeke számít. És amíg ez így lesz, addig lesz igazságtalanság, bűnözés, terrorizmus, migráció, háború, minden.

Legyen bátorságunk feltenni a kérdést! Legyen bátorságunk végig gondolni a jövőnket, kedves honfitársaim! És még valami: gyűjtsünk erőt a cselekvésre is! Addig, amíg lehet! Addig, amíg a tőke nem juttat bennünket is az indiánok és az ukránok sorsára! Addig, amíg vagyunk, amíg élünk!

Trump: Amerika ellenőrizze a tengereket!

Az USA a tengeri hadviselés terén akarja fokozni a fegyverkezési versenyt. Trump elnök bejelentette, hogy a haditengerészet új osztályú, amerikai tervezésű, 30 000–40 000 tonnás, nagy felszíni harcra alkalmas csatahajókat szándékozik kifejleszteni. A két hajó 2030 körül lép szolgálatba. Kérdés persze, hogy mi értelme van a 21. században hatalmas sorhajókat építeni.

Fotó: media.defense.gov

Ukrajna életveszély Európa számára

Fotó: img.vz.ru

A háború az ukrán szélsőjobb oldali csoportokat a politikai középpontba sodorta. A nyugati fegyverszállítások miatt ezek a csoportok biztonsági kockázatot jelenthetnek Európára nézve – írja a német Berliner Zeitung.

Minszk: megemlékezés Sztálin születésnapján

Sztálin születésének 147. évfordulója alkalmából a Belarusz Kommunista Párt aktivistái meglátogatták a „Sztálin-vonal” történelmi-kulturális komplexumot. Ez a hely nem csupán egy szabadtéri múzeum. Ez a háború előtti évek munkás- és védelmi erejének szimbóluma. A Belarusz KP napirendre tűzte Sztálin történelmi szerepének újraértékelését.

Oroszország: a szocializmus jó volt, a szocializmusban jó volt a dolgozó embernek

Az orosz Zvezda hajógyár átadta a megrendelőnek az első hazai építésű LNG-szállító hajót. Ez a hajó egész évben képes lesz hajózni a Jeges-tengeri útvonalon. Ezzel megvalósíthatónak tűnik az ország célkitűzése, ez esetben az LNG-export megháromszorozása. Oroszország még soha nem épített ilyen mind mérnöki, mind technológiai szempontból „összetett” hajókat. Hajó Alekszej Koszigin nevét viseli, aki 1964-1980 között a Szovjetunió miniszterelnöke volt. Oroszországban egyre nyíltabban mondják ki: a szocializmus jó volt, a szocializmusban jó volt a dolgozó embernek. (<https://iho.hu/>)

Peking belvárosa fényárban úszik

A karácsony nem ünnep Kínában, és az új évet is inkább majd a kínai új év kezdetén ünneplik, de a mostani ünnepek is az utcára csalogatják az embereket. Peking belvárosa fényárban úszik, az emberek örülnek az ünnepnek.

Az ukrán fasiszták meghúzták az oroszlán bajszát, megtámadták Putin novgorodi elnöki rezidenciáját

December 28-án éjszaka, az ukrán rezsim 91db nagy hatótávolságú drónnal támadást hajtott végre Vlagyimir Putin novgorodi régióban található állami rezidenciája ellen. A támadást az orosz légvédelmi erők maradéktalanul elhárították, az összes drón elfogásra került, az orosz hatóságok nem jelentettek sem személyi sérülést, sem pedig anyagi kárt.

„A megtorló csapások célpontjai és azok orosz fegyveres erők általi végrehajtásának időpontja már meghatározásra került” – figyelmeztetett Szergej Lavrov külügyminiszter.

„A válasz nem diplomáciai lesz. Ne tápláljanak reményeket” – mondta Marija Zaharova külügyi szóvivő 29-én késő este az orosz médiának, és példátlanak nevezte a támadási kísérletet. A terrortámadás időzítése természetesen nem véletlen volt, éppen arra az időszakra időzítették, amikor az eddigi legintenzívebben zajlanak az egyeztetések az amerikai és az orosz, valamint az amerikai és ukrán felek között. Célja egyértelműen a béketörekvések sikerességének ellehetlenítése. Ezzel kapcsolatban Lavrov úgy nyilatkozott, hogy Oroszország tárgyalási pozíciója felülvizsgálatra kerül Ukrajna meggondolatlan cselekedetei fényében. Magát Donald Trumpot is meglepte az eset, az amerikai elnök úgy reagált, hogy „megdöbbentette ez a hír, és felháborodását fejezte ki, mondván, hogy nem tudta volna elképzelni, hogy Kijev ilyen őrült lépéseket tegyen”.

Az ukrán fasiszták támadása kétséget kizáróan kimeríti az állami terrorizmus fogalmát és rávilágít az ukrán kormányzat valódi arcára. Ugyis mondhatnánk, hogy ledobták az álarcukat a kijevi sátánok.

A CIA megint hamis zászlós művelettel próbálkozik, ezúttal Venezuela ellen

Az elmúlt hetekben számtalanszor hallhattunk olyan híreket, miszerint az amerikai haditengerészet lefoglalt vagy egész egyszerűen elsüllyesztett Venezuelához köthető kereskedelmi hajókat, mondván, hogy Venezuela politikai vezetése aktívan támogatja az USA-ba irányuló kábítószer-kereskedelmet. Ennek alátámasztására persze semmilyen bizonyítékkal nem tudtak szolgálni. Az előzményekhez hozzátartozik az is, hogy először több venezuelai bűnszervezetet, majd

magát a Maduro kormányzatot terrorszervezetté minősítette a Trump-adminisztráció. Mindezt azzal a céllal tette, hogy megbélyegezze, ha úgy tetszik, becímkezze a venezuelai vezetést, azt sugallva, hogy az ellenük irányuló bármely agresszió jogos. Ezt követték több lépésben olyan szankciók, melyek venezuelai hivatalnokok és vállalatok ellen irányultak annak érdekében, hogy az USA elszigetelje a dél-amerikai országot. 2025 márciusában Trump aláírta azt a rendeletet, amely 25 százalékos vámot vet ki minden olyan országból behozott árura, amely venezuelai olajat importál, ezzel csökkenteni kívánta Venezuela olajbevételeit. 2025 decemberében Trump bejelentette a teljes blokád, aminek részeként jelentős haditengerészeti erőket csoportosított át a térségbe. Ebből a rövid összefoglalóból kitűnően látszik (ez volt vele a célom), hogy az USA következetesen halad végig egy előre kidolgozott terven.

Most pedig Venezuela állítása szerint a napokban a CIA-hoz köthető zsoldosokat fogtak el, akik a USS Gravelly amerikai romboló elleni hamis zászlós akciót tervezték véghezvinni a Trinidad és Tobagóval közös hadgyakorlatukon. Jogosan merülhet fel a kérdés bárkiben, hogy USA-nak mi érdeke fűződne egy ilyen művelethez? Trump már egy ideje tervezi a Venezuela elleni közvetlen katonai műveleteket, de ehhez nincs meg a Kongresszusban szükséges többségi támogatása. Nemcsak, hogy a demokraták nem támogatják, de még a republikánus képviselők egy része sem, mivel egy második vietnámi háborút látnak Venezuela esetleges megtámadásában.

Ahogy az amerikaiaktól megszokhattuk (függetlenül attól, hogy ki éppen az elnök, mert nincs jelentősége) mindig magukat próbálják beállítani a megtámadott, sértett félnek, melyre az ilyen fedett műveletek kiválóan alkalmasak. A „demokrácia felkent bajnoka”, az USA, kedvenc szerepében, világcsendőrként feljogosítva érzi magát, hogy bárhol beavatkozzon a világban, ahol az érdekei úgy kívánják.

Venezuela szerencséje és egyben balszerencséje is jelen pillanatban, hogy a világon az egyik legnagyobb kőolajkészlettel rendelkezik, amire most Trumpnak fáj a foga. Ugyanis ha sikerül neki megdönteni a Maduro-féle venezuelai vezetést, akkor utána olyan bábormányt ültet oda, amelyet csak szeretne, a lényeg, hogy megszerezze, amit akar, ez esetben a kőolajat.

SALLAY MÁRTON

Tajvan a Kínai Népköztársaság elidegeníthetetlen része – A Magyar Munkáspárt nyilatkozata

A Magyar Munkáspárt a leghatározottabban elítéli az Egyesült Államok kormányának nemrégiben jóváhagyott döntését arról, hogy több mint 11,1 milliárd dollár értékben ad el fegyvereket Tajvan számára.

A Kínai Népi Felszabadító Hadsereg válaszul hadgyakorlatot hirdetett Tajvan térségében, hangsúlyozva, hogy a Kínai Népi Felszabadító Hadsereg határozottan védi Kína szuverenitását, egységét és területi integritását

A Magyar Munkáspárt ismételten kijelenti: Tajvan a Kínai Népköztársaság területének elidegeníthetetlen része. A Kínai Népi Felszabadító Hadsereg hadgyakorlata elrettentő intézkedés a „Tajvan függetlenségét” célzó szeparatista erőknél.

A Magyar Munkáspárt támogatja a Kínai Népköztársaság kormányának minden olyan erőfeszítését, amelynek célja a nemzeti újraegyesítés, valamint a szuverenitás és a területi integritás megóvása.

Egyetlen államnak sincs joga beavatkozni más országok belügyeibe vagy nyomást gyakorolni rájuk,

A MAGYAR MUNKÁSPÁRT NYILATKOZATA

„A MAGYAR MUNKÁSPÁRT A LEGHATÁROZOTTABBAN ELÍTÉLI AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK KORMÁNYÁNAK NEMRÉGIBEN JÓVÁHAGYOTT DÖNTÉSÉT ARRÓL, HOGY TÖBB MINT 11,1 MILLIÁRD DOLLÁR ÉRTÉKBEN AD EL FEGYVEREKET TAJVAN SZÁMÁRA.”

Dr. Thürmer Gyula

MUNKÁSPÁRT

ideértve a politikai, pénzügyi, katonai vagy egyéb formájú támogatást is.

Az ilyen cselekmények a feszültségek eszkalálásához vezetnek, destabilizálják a helyzetet, megzavarják az ázsiai–csendes-óceáni térség egyensúlyát, és végső soron aláássák a nemzetközi biztonság alapjait.

Budapest, 2025. december 31.

Újbuda: a hideg sem rettent el bennünket!

A Munkáspárt újbudai szervezete Barabás György és Benyovszky Gábor vezetésével december 22-én a hidegben települt ki az Őrmezői lakótelepen található Spar üzlet elé.

Boldog karácsonyt kívántak mindenkinek, a Magyar Munkáspárt és Thürmer Gyula nevében. Szorgalmasan kiosztották a karácsonyi üdvözlő lapjainkat, minden elfogyott, még a tavalyról megmaradt néhány lapból sem maradt egy sem! A Munkáspárt tábláira mindenki felfigyelt, még azok is, akik – lelükük rajta – „elutasították” barátságos jókívánságainkat.

Boldog új esztendő!

A Munkáspárt sok-sok hazai és külföldi barátja küldte el jókívánságait az új esztendő alkalmából. Békét, sikereket kívánnak a Munkáspárt minden tagjának. Köszönjük mindenkinek, aki gondolt a Munkáspártra.

Hódmezővásárhely: a Munkáspárt újra megjelent a vásárhelyi piacon

Karácsony előtt Hódmezővásárhelyen is megjelent a Munkáspárt. A városi piacon Hegyi Adrián tartott kitelepülést. Boldog karácsonyt kívánt a járőkelőknek. A képeslap itt is mind elfogyott, sikerült egy kis mosolyt csalni az emberek arcára.

„Legyünk az új rend hű katonái, S leszünk a győztes élcsapat” Munkáspárti születésnap a Munkácsy utcában

Sok fiatal van a rendezvényen! Jó a hangulat! Ez volt a munkáspárti születésnapra meghívott vendégek benyomása. Jó volt az ebéd is, tették hozzá sokan. Tény, ami tény: minden elfogyott! Mindenki jól érezte magát.

Karacs Lajosné alelnök köszöntője után a párt elnöke átadta a tagkönyvet a jelenlévő új párttagoknak.

A születésnap egyben a végzett munka értékelésének és elismerésének ideje is. A

Munkáspárt elnöke kitüntetést és elismerő oklevelet nyújtott át azoknak, akik 2025-ben kiemelkedő munkát végeztek. Erről az utolsó oldalon képes beszámolót olvashatnak.

A Munkáspárt létrejöttét és 36 éves küzdelmét **Kezsi László**, a Felügyelő Bizottság elnöke idézte fel. A 36 év alatt sokan és sokszor akartak elgáncsolni bennünket. Ennek ellenére mi tettük a dolgunkat. A 90-es években a párt számos akciót szervezett, többek között a NATO-csatlakozás ellen is. Felemeltük a szavunkat a népért, a dolgozókért. Gyűjtöttünk aláírást a kórházprivatizáció ellen. Ott voltunk Egerben a kórházvédők mellett. Felleptünk az otthonvédőkkel együtt a bankok és önkormányzatok kilakoltatásai ellen. Indultunk az országgyűlési és a helyhatósági választásokon. Az időközi választásokon is részt vettünk. Közben megteremtve az anyagiakat, folyamatosan biztosítottuk a párt működését.

Nehéz körülmények között, de működünk. Küszködve de eljutottunk napjainkig.

Van tehermentes, saját székházunk, korszerű napielemekekkel ellátva. Van modern stúdiónk javuló technikai eszközökkel. Van színvonalas heti újságunk. Van magyarországi ismertségünk, elismertségünk. Van néhány szervezet, akikkel a békekérdésében együtt tudunk gondolkodni.

Vannak jól működő külföldi kapcsolataink. Vannak tapasztalt harcostársaink. Vannak fiataljaink, akik folyamatosan képzik magukat és vállalnak feladatokat itthon és külföldön is, megfelelően képviselve a Munkáspárt politikáját. Van hitünk és van kommunista meggyőződésünk. Van stabil vezetésünk, van tagságunk. Van múltunk, van jelenünk és van jövőnk.

A párt politikája világos, erről nem szabad letérnünk

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke átfogó stratégiai értékelést adott a Munkáspárt helyzetéről és feladatairól.

Nagyon fontos, sőt talán a legfontosabb,

hogy lássuk saját helyünket, s el tudjuk magunkat helyezni a világ folyamataiban. Ha reálisan felmérjük a helyzetet, akkor tudjuk, hogy mi a dolgunk az adott pillanatban.

Négy évtized alatt nekünk egész világokat kellett átlépnünk. A kezdet kezdetén iszonyúan nehéz volt megérteni, hogy már nem a szocializmusban vagyunk. Mások a játékszabályok. Nehéz volt, a múlt beidegződései rendre visszahúztak bennünket.

Most ismét egy új világba kell lépnünk. 36 év alatt ugyanis gyökeresen megváltozott a világ. Ez új feladatokat, de egyben új lehetőségeket is jelent számunkra.

1990 táján a kapitalizmus ünnepelt. Kelet-Európában megdöntötték a szocialista rendszereket, eltűnt a Szovjetunió. A tőke mindent visszaszerzett, amit 1945-ben elvesztett.

Ma a kapitalizmusnak nincs mit ünnepelnie. A tőke nem tud kilábalni az évek óta tartó válságból. Mit látunk?

A mai helyzetben nem az az új, hogy a liberálisok és a konzervatívok harcolnak egymással. Az új másban van. Egyrészt, ez a harc totálissá vált. Gazdaságban, politikában, ideológiában. Másrészt, azzal, hogy az egész társadalmat belevonták a harcba, a saját társadalmait teszik tönkre. Harmadrészt, pont emiatt egyre többen ismerik fel, hogy a kapitalizmus az emberiség pusztulását eredményezheti.

Az 1990-es években Kína gyenge volt, nem tudott beleszólni a világ ügyeibe. Ma Kína a világ második legnagyobb gazdasága, a gazdasági, sőt a technológiai fejlődés motorja. Kína ma nem egyszerűen gazdasági hatalom. A kínai sajátosságú szocializmus civilizációs kihívást. Azt üzeni, hogy a szocializmus jobban tudja megoldani a világ problémáit, mint a kapitalizmus.

Kína ma példa számunkra, a sikeres és fenntartható szocializmus példája. A Kínai KP-val szoros kapcsolatban állunk. Az idén három küldöttséget is küldtünk Kínába, köztük fiatalokat. Hamarosan Borsodbótát is bekapcsoljuk a széles magyar-kínai viszonyba. Ott is megnyílik a Kínai Sarok.

1990 táján fájlaltuk a Szovjetunió szétverését. Nem csak az volt a kérdés, hogy szétverték a szocializmust. Az is kérdés volt, hogy kiiktatták az egyetlen hatalmat, amelyre Magyarország számíthatott. Az egyetlen országot, amely nem volt érdekelt a korlátlan nyugati előretörésben.

Ma van Oroszország. Nem szocialista ország, de olyan világhatalmi tényező, amely nem érdekelt abban, hogy az angolszász világ elmosson minden más országot.

Oroszország erősödése a mi érdekünk is. A mi érdekünk az is, hogy Oroszország visszaszerezze a történelmi orosz területeket. Enélkül nincs tartós béke. Mi ebben a küzdelemben nem vagyunk semlegesek, mi Oroszország mellett vagyunk.

1990 táján nem volt választási lehetőségünk. A kapitalizmus végigsöpört Európán. Nem volt ellenállás, nem volt forradalmi helyzet.

Ma más a világhelyzet, és egyre inkább új történelmi döntéseket kell hozni. A mai világban alapvetően a következő utak lehetségesek.

Az egyik lehetőség, a liberális tőke kiegyezik a konzervatív tőkével a kapitalizmus fenntartása érdekében. A kiegyezés

annak mértékében következik be, hogy a tőkés körök felismerik a saját uralmukat fenyegető veszélyeket.

A másik lehetőség, hogy a liberális és patrióta erők nem tudnak egymással megegyezni. A szocialista Kínát ugyan veszélynek tartják, de csak hosszútávon. Ilyen helyzetben mindenki járja a maga útját. Folytatódik a háború Ukrajnában és folytatódik egy nagy háború előkészítése Oroszország ellen.

A harmadik alternatíva az, hogy a háború elvezethet a forradalmi helyzethez. A tőkellenes erők megerősödnek és történelmi kísérletet tesznek a kapitalizmus megdöntésére. Ennek ma nem látszanak a jelei, de bármi bekövetkezhet.

Forradalom nincs forradalmi párt nélkül. Mit látunk ezen a téren?

1990-ben a kommunista mozgalom teljesen szétesett. Tehetetlenség, értelmetlen viták, szellemi hanyatlás indult el. Végbement a mozgalom feldarabolása. Teljesen szétvált a szociáldemokrata és a kommunista mozgalom. A kommunista mozgalomban is különböző szervezetek jöttek létre. Lassanként teljessé válik az ideológiai zűrzavar.

Ma sem lehetünk elégedettek, de nyilvánvaló változásokat látunk. A Kínai KP lassan, de biztosan új együttműködési kereteket hoz létre a kommunista és munkáspártok részére. Ennek a rendszernek mi is részesei, megbecsült részesei vagyunk.

A KPRF kialakította saját szövetségi rendszerét, és az antifasiszta harc tematikájában nemzetközi találkozókat is rendez. A KPRF-fel dolgozunk azon, hogy Budapesten létrehozzunk egy Moszkva-Budapest Infopontot. Azt akarjuk, hogy a magyar emberek többet tudjanak az orosz valóságról.

Mi magunk is dolgozunk azon, hogy új együttműködési formákat találjunk. Rómában kezdtük, Budapesten folytattuk, jövőre Németországban folytatjuk. Nem váltottuk meg a világot, de csináltunk valamit.

Jövőre megkíséreljük felújítani a kommunista pártok hagyományos évenkénti találkozóit. Kuba vállalta a megrendezését. Mi támogatunk mindent, ami előre viheti mozgalmunkat.

Ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy a mozgalomnak késznek kell lennie egy esetleges forradalmi helyzetre. Ma nincs kész erre, és ez sok baj forrása lehet.

2026-ban választás lesz. Mi várható?

Negyven éve mindenki várta a kapitalizmust. Az emberek egy perc alatt elfelejtették, hogy mit kaptak a szocializmustól, és engedték a tőke győzelmét. Ma már többet tudnak a kapitalizmusról, vannak nyilvánvaló veszteségek. De a magyar emberek zöme ma sem akarja leváltani a kapitalizmust.

A fő kérdés ma nem az, hogy szocializmus vagy kapitalizmus. A fő kérdés az, hogy totális fasizmus lesz Magyarországon vagy megmarad a kapitalizmus, de mérsékelt formában.

Nekünk nem érdekünk a Tisza-féle ellenzék győzelme. Egyrészt, ez ugyanaz a liberális politika, ami a szocik idején volt. Bokros-csomag, kórházi napidíj, IMF-kölcsönök! Nincs új a nap alatt!

Másrészt, a Tisza-mozgalom az európai és a magyar politika torzszülöttje, egy vírus, amely elszabadult a laboratóriumból. A Tisza kivitte a fasizmust az utcára. A módszerek, a jelszavak, a tömegpszichózis – bizony Hitlerék is valahogy így csinálták. A lumpenek lázadását látjuk és megrettenünk.

Harmadrészt, a Fidesz sohasem bántott bennünket. Szidják a szocializmust, vannak tilalomfák, de nem indítottak ellenünk pereket, mint az MSZP idején.

A háború és béke ügyében kristálytisztán kell beszélnünk. Világos, hogy az EU háborút akar. Világos az is, hogy a Tisza Párt ugyanott van, mint az EU. Tehát nem szavazunk rájuk jövőre sem, függetlenül attól, hogy mi sem vagyunk mindenben elégedettek az Orbán-kormányval.

Eltársak!

Negyven éve nem volt pártunk, de hittünk abban, hogy szükség van a pártra. Nagyon akartuk a pártot, és megcsináltuk. Aztán majd másfél évtizeden át azon vitatkoztunk, hogy merre menjen a párt. Ebben a harcban sokan elmentek, sokan feladták, sokan szembefordultak velünk.

De ma van pártunk. Nem nő úgy, ahogy szeretnénk, de nagyjából felvesszünk annyi új embert, ahányan meghalnak.

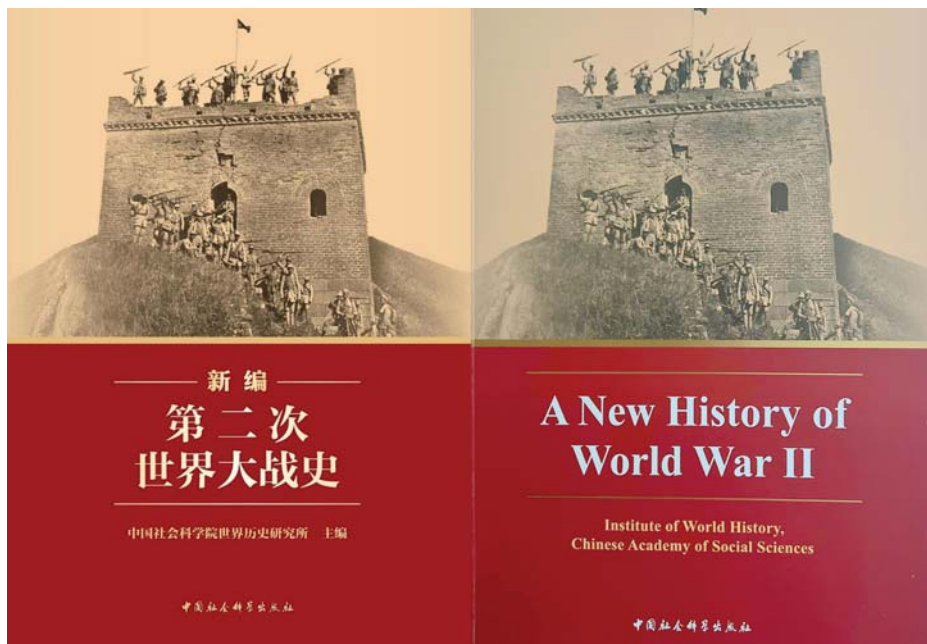
A párt politikája világos. Marxisták vagyunk, a tőke ellen vagyunk. Erről nem szabad letérni. Elvtársak, nincs is hova letérni. Jobbra nem mehetünk, balra pedig nincs semmi, a szellemi mocsárt leszámítva.

A forradalmi helyzet bekövetkezhet. Erre fel kell készülnünk. Szellemileg, azaz tanulunk, olvasunk kell! Politikailag úgy, hogy beszélünk az emberekkel. Azon a nyelven, amit ma beszélnek. Ez nem könnyű feladat. Szervezetileg úgy, hogy képesnek kell gyorsnak lennünk. Ehhez fegyelem és elkötelezettség kell.

A második világháború kínai szemmel

Avagy mit üzen a múlt a mának?

Lehet-e újat írni a második világháborúról? A Kínai Társadalomtudományi Akadémia szerzői kollektívája szerint lehet, sőt kell is. A háború óta eltelt nyolcvan év, ma már sok mindent jobban lehet érteni. Jobban felismerhetőek azok a folyamatok, amelyeket a háború indított el, de részei a mai valóságunknak is. És végül, nem mindegy, hogy hol írják a könyvet. Kínából nézve sok minden másként néz ki.

Az „*A New History of World War II*” (A második világháború új története) tavaly jelent meg, júliusban kínaiul, szeptemberben pedig már angolul is. A fordítás gyors megjelentetésével érzékeltetni akarták, hogy ez a könyv a világnak is szól. Mit üzen ez a könyv?

Kínát és a Szovjetuniót nem lehet kiradírozni

„A második világháború helyes értékelése elképzelhetetlen Kína és a Szovjetunió szerepének elismerése

CHIANG KAI-SHEK ÉS MAO ZEDONG TALÁLKOZÓJA 1945-BEN

nélkül.” A könyv e megállapítása magától értendően tűnik, de nem az. A nyugati történetírás a második világháborút szinte kizárólag a nyugati világ szemszögéből vizsgálja. Kínáról gyakorlatilag szó sem esik. Tegyük hozzá, hogy az egykori szocialista országok történetírása is csak nagyon érintőlegesen foglalkozott a kínai nép harcával.

De manapság divat tagadni a Szovjetunió szerepét is. A nyugat úgy tesz, mintha a második világháborút Amerika nyerte volna meg, mindenki más említésre se méltó. Pedig a „szovjet-német front volt az európai hadműveletek meghatározó helyszíne.” A Szovjetunió 27 millió embert veszített. A szovjet hadsereg

semmisítette meg az összes német erők 75 százalékát.

A 2025. évi nyugati megemlékezésekre Oroszországot meg sem hívták. Az amerikaiak, az angolok, a franciák együtt ünnepeltek, miközben a franciáknak nem sok közük volt a győzelemhez.

Kína a leghosszabb ideig volt részese a háborúnak és a legnagyobb áldozatot vállalta. Japán 1937 szeptemberében támadta meg Kínát. 1939 szeptemberében, amikor Németország megtámadta Lengyelországot, Kínában már javában folyt a háború. Kína részvétele a háborúban egészen 1945 szeptemberéig tartott, amikor Japán megadta magát.

Kína 35 millió embert veszített el. 1937-es árákon 100 milliárd dollárra tehető a közvetlen anyagi veszteség, és 500 milliárdra a közvetett veszteség. Kína mintegy 1,5 millió japán katonát semmisített meg. Japán teljes háborús veszteségeinek 70 százalékát Kínában szenvedte el.

Népek küzdöttek a fasiszmus ellen

„A második világháború a világ népeinek harca a fasiszmus ellen” – emeli ki a kínai könyv. Ennek a globális küzdelemnek része a szovjet nép Nagy Honvédő Háborúja, a kínai nép harca japán agresszió ellen, az USA és Nagy-Britannia küzdelme. Természetesen ide kell sorolni a partizánmozgalmakat, az antifasiszta küzdelmeket.

A fasiszmus nem német vagy olasz jelenség. „Németország, Olaszország és Japán fasisztái a szélső-

A JAPÁNOK ELLENI HARC MÚZEUMA YANANBAN

séges nacionalizmusa, a gazdaság militarizálására támaszkodva erőszakkal igyekeztek megváltoztatni az első világháború utáni világrendet.” – mondják a szerzők.

Sokan kiátkozzák Hitler nemzetiszocialistáit, miközben a japánokat csak militarizmussal vádolják, és kvázi bocsánatos bűnnek tekintik.

A szerzők egyetértenek a fasizmus meghatározásával, amelyet a Komintern VII. kongresszusa adott 1935-ben: „A fasizmus a finánc-tőke legreakciósabb, legsovinisztább és legimperialistább elemeinek nyílt terrorista diktatúrája!”

Ez azt is jelenti, hogy a fasizmus fő ismérve nem az antiszemitizmus és a holokauszt. 1937-ben a japánok Nanking városában néhány nap alatt 300 ezer kínait öltek meg, és százezrek haltak meg a japánok „emberkísérleteket végző” táborában. 1937-ben a Sanghaj környékén 11 ezer kínait mészároltak el. Nem teljes statisztikák szerint 3,18 millió kínai esett áldozatul a japánok kegyetlenkedéseinek.

És akkor még nem beszéltünk az orosz és a belorusz nép totális megsemmisítésének fasiszta politikájáról.

A fasizmus ma is jelen van. Ma a fasizmust a liberalizmus jelenti. Lerombolják az emberiség értékeit. Törvényesítik az erőszakot, a gyűlöletet. Igaz, a liberálisok nem üldözik a zsidókat, de a migrációs politikájukkal utat nyitottak az antiszemitizmus előtt.

A rossz béke mindig új háborút szül

„A 20. század két világháborúja szorosan kötődik egymáshoz. A második világháborút sok tekintetben az első világháború utáni békerendszer katasztrofális hibái okozták” – olvashatjuk a könyvben.

Az első világháborút a Párizsban 1919–20-ban kötött békeszerződések zárták le. Ide tartozik az 1920-as trianoni egyezmény is. Ázsiára pedig az 1920-as washingtoni béke vonatkozott. A Szovjetuniót mindkét békefolyamatból kizárták és a kisebb államok érdekeit figyelmen kívül hagyták.

A békerendezés keretében létrehozott szervezetek, így a Népszövetség nem tudta ellátni feladatát, nem vált kiegyensúlyozó mechanizmussá. Az új háború kirobbanása csak idő kérdése volt.

A könyv még egy fontos tényt kiemel. Európa 1918 után csaknem teljesen elvesztette szuverén szerepét, mivel a történelemben először egy nem európai hatalom, Amerika szólott bele a rendezésbe.

Európa ennek ellenére játszhatott volna komoly szerepet a béke megőrzésében, ha konokul nem igyekeznek elszigetelni a Szovjetuniót és nem tesznek engedményeket Hitlernek. Nyugat-Európa politikája bátorította a fasizmust és a háború erőit. Ugye, mennyire hasonlatos a mai helyzet?

A kínai kommunisták nélkül nem lett volna győzelem

A Kínai Kommunista Párt volt a japán agresszorok elleni háború fő szervezője. A magyar olvasó számára teljesen új ismeretekkel szolgál a japánok elleni harc bemutatása. 1911-től 1949-ig Kínát a tőkés rendszert képviselő és a Nyugattal együttműködő Kuomintang vezette. Ennek élén állt a Chiang Kai-shek (magyar átírással Csang Kai-sek).

Kínában az 1920-as évektől polgárháború is folyt a Kuomintang és a Mao Zedong (magyar átírással Mao Cetung) vezette Kínai Kommunista Párt (KKP) között.

A japán támadás megindulása után a KKP javasolta a japánok elleni nemzeti egységfront létrehozását. Ez azt is jelentette, hogy a KKP átmenetileg háttérbe szorította a tőkeellenes harcot, és a fő hangsúlyt a nemzet védelmére helyezte.

A hazafias front létre is jött, és kisebb nagyobb gondokkal a háború végéig működött. Az egységfront lelkesítője a KKP volt.

A KKP szervezésében és parancsnoksága alatt két hadsereg harcolt. 1937-ben a létszámuk 92 ezer volt. 1945-ben elérte az 1,3 milliót. További 2,6 millió ember szolgált a népi rendőrségben, Mao Zedong fogalmazta meg az „elhúzódó háború” stratégiáját. A japánokkal szembeni azonnali támadás helyett hármas stratégiát javasolt: stratégiai védelem, stratégiai patthelyzet, majd stratégiai ellentámadás. A KKP vezette erők 1 millió négyzetkilométert szabadítottak fel 100 millió lakossal.

A magyar olvasó számára új ismereteket ad a KKP tevékenységének bemutatása az általuk ellenőrzött területeken. 1939-től a KKP megkezdte az új demokrácia kialakítását. Eleinte „hármass rendszer” működött. A vezető szervek egyharmada KKP-tagokból, egyharmada nem kommunista, de haladó szellemű emberek-ből, egyharmada pedig centristákból állt.

A japánok elleni harc éveit során a KKP kialakította és a gyakorlatban is kipróbálta nézeteit a szocialista állam szervezésében. 1940-ben Mao megírta az Új demokrácia című írását.

1943 – KAIRÓ: CHIANG KAI-SHEK, ROOSEVELT, CHURCHILL

A KKP elindult azon az úton, mely mára a kínai sajátosságú szocializmus elméletében és gyakorlatában teljesül ki. Aki meg akarja érteni a mai Kínát, lapozzon bele ebbe a könyvbe!

A KKP a háború éveiben vált a kínai társadalom elismert vezető erejévé. 1937-ben 40 ezer tagja volt a pártnak, 1940-ben már 800 ezer, 1945-ben 1,2 millió. 2025-ben, mint ismeretes, már több mint 100 millió tagja volt a KKP-nek.

Új világrendre van szükség

Az „*A New History of World War II*” (A második világháború új története) című könyv természetesen a múltól szól. De ne felejtjük el, hogy 2025-ben adták ki. Már három éve folyik a Nyugat háborúja Oroszország ellen.

Az Európai Unió már nem tölti be eredeti küldetését. Nem tudja biztosítani a német és a francia tőke érdekei közötti egyensúlyt, nem tud mit kezdeni az új EU-tagok eltérő érdekeivel. Gazdasági szervezetből háborút finanszírozó katonai szervezetté vált.

A kínai könyv felidézi a múlt tapasztalatait. Hitler új európai rendet akart. 1943-ig a németek 2,8 millió négyzetkilométernyi területet hódítottak meg 154 millió lakossal. Az egypólusú európai rend azonban a németek és a fasiszmus totális uralmát jelentették. Európa népei nem akarták Hitler uralmát és ez már a tőkés rendszer létét is veszélyeztette.

A szerzők emlékeztetnek arra, hogy a világ népeinek fasiszmus elleni háborúja, a fasiszmus legyőzése egy működőképes új világrend megteremtéséhez vezetett. A történelemben először jött létre olyan szervezet, az ENSZ, amelynek minden állam tagja lehet. A szervezet egy reális intézmény a Biztonsági Tanács vezeti, amely öt hatalom, az USA, az Egyesült

Királyság, Franciaország, Oroszország és Kína megállapodásán alapul.

A szerzők utalnak arra, hogy az ENSZ Alapokmányának elvei ma is igazak. Ezekre is lehet építeni egy új világrend megteremtésében, amelynek egymás érdekeinek tiszteletben tartására, a kölcsönösen előnyös együttműködésre kell épülnie. Erről szól Xi Jinping kínai elnök javaslata a világ globális kormányzásáról.

A könyv nem mondja ki, de sejteti: ha nem sikerül ebbe az irányba menni, a világra újabb háborúk várnak, csakúgy, mint a második világháborúban történt.

Kína fontos tényezője volt a háború utáni rendezésnek. 1941 decembere után az amerikai vezetés felismerte, hogy Nagy-Britannia és Kína támogatása alapvetően fontos, mivel ők álltak akkor ellen a fasiszta agresszióknak, 1943. október 30-án az USA, Nagy-Britannia, a Szovjetunió és Kína képviselői aláírtak a négyhatalmi nyilatkozatot, amelyen síkra szálltak egy új globális szervezet, az ENSZ létrehozása mellett.

1943 novemberében Roosevelt, Churchill és Chiang Kai-Shek Kairóban egyeztették a Japán elleni küzdelem feladatait, „A kairói konferencia történelmi jelentőségű volt Kína számára. A legújabb kori történelemben először történt meg, hogy Kína elismert világhatalomként vett részt egy nemzetközi konferencián.”

A japánok feletti győzelem volt az első olyan átütő siker, amelyet Kína a 20. században a külföldi agresszorokkal szemben elért. „A győzelem véget vetett Kína évszázados megaláztatásának, új távlatokat nyitott a kínai nemzet megújítása előtt.” Kína így válik a mai új világrend megkerülhetetlen tényezőjévé.

xxx

Van persze némi hiányérzetünk. A könyvben alig esik szó Magyarországról és általában Kelet-Közép-Európáról. Németország, Japán és Olaszország szatellit államává váltunk, ami sajnos, igaz. Belesodortak a háborúba, a fasiszmus mellett harcoltunk, ami sajnos megint csak igaz.

A könyv tisztességgel szól a magyarországi antifasiszta ellenállásról, ami nem váltotta meg a világot, de mégis csak létezett.

A könyv nem rólunk szól, de mi is tanulhatunk belőle. A világ ma óriási átalakuláson megy keresztül. Még nem dőlt el, hogy ismét valamilyen egypólusú világban fogunk élni, elnyomással és háborúkkal, vagy megszületik a népek egyenjogú és kölcsönösen előnyös együttműködése.

1945-höz képest nem lettünk nagyobbak. De szavunk lehet. Feltéve, ha most a jó oldalra állunk.

„SENKI NEM AKAR HÁBORÚT”

tüntetések, fórumokon bizony hangzottak el ellenkező vélemények, de nem voltak elegendőek érveim. A téma nyitva maradt.

Mint a mozigépész fia, hadd próbálom meg filmszerűen végigvinni a gondolatot:

Első kép, tavasz – vidéki bácsi/néni ül a konyhában (a vidékiek a konyhában élik az életüket), a háttérben, a TV-ben épp vége lett valami messzi tájon dúló csatározásról szóló beszámoló. A szpíker azzal zárja szavait, hogy az eszkaláció veszélye fenyeget. –Még ilyen hülyeséget!- mormolja vidéki bácsi/néni, - Senki nem akar háborút. – A TV képe vált, kezdődik a valóságshow. – Végre! – sóhajt a szereplő, - legalább rendes műsor jön!

Második kép, nyár – vidéki bácsi/néni ül a konyhában. Az ablak előtt katonai konvoj vonul. – Hadd menjenek! – mormolta a hősünk, - mindig is szoktak gyakorlatozni. – A TV-ben, valahol hátul, valami eszkaláció veszélyről volt szó. – Micsoda hülyeség, senki nem akar háborút! De mindjárt kezdődik a dárídó, végre valami rendes műsort adnak!

Harmadik kép, ősz – Vidéki bácsi/néni konyhája. A ház előtt katonai menetoszlop, a ház mögötti síneken harceszközökkel megrakott szerelvény dübörög. A hős lapozgatja a multi akciós újságját, a TV-ben kiélezett helyzetet emlegetnek, szinte elkerülhetetlen az eszkaláció – mondja a kommentátor. – Hülyék ezek – dödögi vidéki bácsi/néni, - Senki nem akar háborút! – Tovább lapozza az akciós újságot, a TV-ben kezdődik a tehetségkutató sorozat.

Negyedik kép, tél – Vidéki bácsi/néni konyhájában sötétség. A kitört ablakon túl hó, sár, szürke romok. A kályhában az utolsó akciós újságok lángja pislákol. Kintről, messzebről, közelebről lövések zaja hallatszik. A sarokban egy felismerhetetlen rongycsomó motyog maga elé: - Senki nem akarta ezt, senki nem akart háborút!

Megengedhetjük-e magunknak ezt a kényelmes status quót, hogy „senki nem akar háborút”? Élhetünk-e struccként, homokba dugott fejjel, hogy ne kelljen tudomást venni a körülöttünk folyó dolgokról? Egy darabig, ideig-óráig bizonyára kényelmes a boldog ártatlanság, semmiről és semmit nem tudás állapota, de a strucclétnak is megvannak az árnyoldalai. Amíg a fejét a homokban tartja, bármelyik arra járó strucc beakaszthat neki, vagy jön az oroszlán és könnyűszerrel elejti, felfalja. Ha marxista

szemmel vizsgáljuk a kérdést, szükségszerű, hogy a homokba dugott fejjel élőt valami számára rossz megtalálja egy veszélyes világban. Aztán az, hogy verőfényben vagy éjnek idején teljesül-e be az „akaratlan kívüli románc”, illetve reggeli, ebéd vagy vacsora, csak a véletlenül múlik. Marx úr ugyan bolhákon keresztül magyarázta a témát, de úgy vélem, a háború életeket megnyomorító és kioltó veszélyét a strucc példa szemléletesebben ábrázolja. Ha valaki úgy érzi, van jobb javaslata, leveleket a szerkesztőség címére!

A kormánypártok békepárti roadshow-ja üdvözlendő, mint minden kezdeményezés, ami a béke ügyét szolgálja a háború helyett. Azt viszont, hogy a kormánypártok maguknak einstandolják a békepártiság szeretetét, már nem tudom szó nélkül hagyni! A Fórum a békéért kezdeményezés 2022 nyarán bontotta ki zászlaját, a Nyugati téren. Egymástól alapvetően különböző platformokon lévő szervezetek tették félre az előítéleteiket és emelték fel hangjukat a békéért és követelték a háború okainak megszüntetését, a háború befejezését, követelték a tárgyalásos megoldást a szembenálló kormányoktól, az EU vezetésétől, a magyar kormánytól, a NATO-tól. Bár a kormány nem tiltotta be se ezt a rendezvényt, sem a megszámolni is nehéz továbbiakat az ország szinte összes megyéjében, nagyvárosában, nem kergettette szét a rendőrséggel a tüntetéseket, de nem is állt mellé, vagy akár az élére. Azóta történt ünnepélyes tankvásárlás, lövegvásárlás, hadiüzemeket adtak át és nagyszabású, nemzetközi hadgyakorlatokat tartottak. A Fórum a békéért és a Magyar Munkáspárt megmozdulásairól, ha beszámolt is a kormánysajtó, ez csak néhány másodperces hír formájában történt, nem helyeztek akkora súlyt rá, amit az ügy fontossága miatt ez igényelt.

A kormány utóbbi időben indított „Békepárti roadshow”-ja félé, hogy elkésett, nem tud célba érni. Ha csak választási duma, talán behúzza őket a győzelembe, de a széles társadalmi támogatottságot nem hozza létre. Különösen nem azzal a retorikával, hogy rajtuk kívül más nincsen a béke pártján. Talán a választásig összeporszívózza azokat a választókat, akik a Munkáspárttal és a Fórum a békéért kezdeményezéssel egyetértettek az elmúlt több, mint három év során, de elmulasztotta felépíteni azt a széles társadalmi bázist, amely tényleg nem akar háborút. Ez annyi, mint a semmi, vagy talán kevesebb annál, mivel álbiztonságot sugall, becsap. Nem elég, hogy senki nem akar háborút, az kell, hogy senki ne akarja a háborút! A különbség pedig az, hogy nem elfogadom a helyzetet, bármi is az, s zsolozsmázom, senki nem akar háborút, hanem kiállok és kiáltom: – Én nem akarok háborút! – És kiáltson velem minden vidéki bácsi/néni, mert ha nem tesszük, utóbb az orrunk alá dörgölik még, hogy: – Sosem mondtátok, azt hittük, egyetértetek velünk!

Nem elég nem akarni, hanem meg kell tenni mindent, hogy ne is legyen! Majd akkor jelenthetjük ki, hogy senki nem akar háborút, ha mindenki kiáll és elmondja, hogy nem akar háborút!

KÓS ZOLTÁN
2025.12.17.

Gratulálunk a Munkáspárt hőseinek!

A Munkáspárt a hősök pártja, mondta a párt elnöke a Munkáspárt születésnapjára tartott ünnepségen. A mai viszonyok között hőstettet jelent kimenni az utcára és bátran képviselni a pártot, jelöltséget vállalni a választásokon, érvényt szerezni politikánkunknak nemzetközi fórumokon.

A munkáspárti születésnap keretében a Munkáspárt elnöke nyújtotta át a párt elismerését azoknak, akik az elmúlt évben kiemelkedő munkát végeztek.

Fléger Tamás sok évtizedes, áldozatos munkájának elismeréseként vehette át a „Munkáspárt Aranyjelvénye rubinttal ékesítve” kitüntetést.

Barabás György a fiatalokkal végzett fontos és eredményes munkájáért „Munkáspárt Vörös Lobogója” kitüntetésben részesült.

A „Hűség a dolgozó néphez, hűség a párthoz” Oklevelet nyújtotta át Thürmer Gyula több olyan aktivistánk-nak, akik az elmúlt évben kiemelkedő teljesítményt mutattak.

Benyovszky Gábor vállalta a pártrendezvényekhez szükséges szállítási, hangosítási feladatokat.

Lisztes Vince a nemzetközi munkásmozgalom több fórumán képviselte pártunkat. **Urbán György** az internetes munka megújításában vállalt fontos szerepet. **Villangó Máté** a párt egri képviselőjelöltjeként példamutató aktivitást fejt ki. **Preyer Márk** több időközi választáson tisztességgel képviselte a Munkáspártot.

